॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

इन्द्रों वृत्राय वज्रमुदंयच्छुत्स वृत्रो वज्रादुद्यंतादिवभेत्सौं-ऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदम्मियं वीर्यं तत्ते प्र दौस्यामीति तस्मां उक्थ्यंम्प्रायंच्छुत्तस्मैं द्वितीयमुदंयच्छुत्सौंऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मियं वीर्यं तत्ते प्र दौस्यामीति॥१॥ तस्मां उक्थ्यंमेव प्रायंच्छुत्तस्मैं तृतीयमुदंयच्छुत्तं विष्णुरन्वंतिष्ठत जहीति सौंऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदम्मियं वीर्यं तत्ते प्र दौस्यामीति तस्मां उक्थ्यंमेव प्रायंच्छुत्तं निर्मायम्भूतमहन् युज्ञो हि तस्यं मायासीद्यदुक्थ्यों गृह्यतं इन्द्रियमेव॥२॥

तद्वीर्यं यजंमानो भ्रातृंव्यस्य वृङ्कः इन्द्रांय त्वा बृहद्वंते वयंस्वत इत्याहेन्द्रांय हि स तम्प्रायंच्छतस्मैं त्वा विष्णंवे त्वेत्यांह यदेव विष्णुंर्न्वतिष्ठत जहीति तस्माद्विष्णुंम्नवाभंजित त्रिर्निर्गृह्णाति त्रिर्हि स तं तस्मै प्रायंच्छदेष ते योनिः पुनंर्हिवर्सीत्यांह पुनंःपुनः॥३॥

ह्यंस्मान्निर्गृह्णाति चख्युर्वा एतद्यज्ञस्य यदुक्थ्यंस्तस्मांदुक्थ्यंस्तु सोमां अन्वायंन्ति तस्मादात्मा चख्युरन्वंति तस्मादेकं यन्तंम्बह्वोऽनं यन्ति तस्मादेको बहूनाम्भद्रो भविति तस्मादेको बह्वीर्जाया विन्दते यदि कामयेताध्वर्युरात्मानं यज्ञयश्सेनापयेययमित्यंन्त्रराहंवनीयं च हिवधानं च तिष्ठन्नवं नयेत्॥४॥

आत्मानंमेव यंज्ञयश्सेनांपियति यदि कामयेत यज्ञमानं यज्ञयश्सेनांपिययमित्यंन्त्रा संदोहविधाने तिष्ठन्नवं नयेद्यज्ञमानमेव यंज्ञयश्सेनांपियति यदि कामयेत सद्स्यान् यज्ञयश्सेनांपिययमिति सदं आलभ्यावं नयेत्सद्स्यांनेव यंज्ञयश्सेनांपियति॥५॥

आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्भुव उत्तमो ग्रहांणां गृह्यते तस्मादायुंः प्राणानांमुत्तमम्मूर्धानं दिवो अंर्तिम्पृंथिव्या

इतींन्द्रियमेव पुनःपुनर्नयेत्रयंस्त्रि १ शच॥१॥॥🕳

इत्यांह मूर्धानंमेवेन र् समानानां करोति वैश्वान्रमृतायं जातमुग्निमित्यांह वैश्वान्रर हि देवत्यायुंरुभ्यतोवेश्वानरो गृह्यते तस्मांदुभ्यतः प्राणा अधस्तांचोपरिष्टाचार्धिनोऽन्ये ग्रहां गृह्यन्तेऽर्धी ध्रुवस्तस्मात्॥६॥

अर्ध्यवाङ्गाणाँ उन्येषां प्राणानामुपाँ प्रेऽन्ये ग्रहाः साद्यन्ते-ऽनुपोप्ते ध्रुवस्तस्मादस्थ्रान्याः प्रजाः प्रतितिष्ठंन्ति मार्सेनान्या असुरा वा उत्तरतः पृथिवीम्पूर्याचिकीर्षन्तां देवा ध्रुवेणां हर्न्तद्भुवस्यं ध्रुवृत्वं यद्भुव उत्तरतः साद्यते धृत्या आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्भुव आत्मा होता यद्धोतृचम्से ध्रुवमेवनयंत्यात्मन्नेव यज्ञस्यं॥७॥

आयुर्दधाति पुरस्तांदुक्थस्यांवनीय इत्यांहुः पुरस्ताद्धायुंषो भुङ्के मध्यतोऽवनीय इत्यांहुर्मध्यमेन ह्यायुंषो भुङ्क उत्तरार्धे-ऽवनीय इत्यांहुरुत्तमेन ह्यायुंषो भुङ्के वैश्वदेव्यामृचि शस्यमानायामवं नयति वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजास्वेवायुंर्दधाति॥

युज्ञेन वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्यां नोऽन्वाभविष्यन्तीति ते संवथ्सरेणं योपयित्वा सुंवर्गं

ध्रुवस्तस्मदिव यज्ञस्यैकान्नचंत्वारिष्शाचं॥२॥॥_____[2]

लोकमायन्तमृषंय ऋतुग्रहैरेवानु प्राजानन्यदेतुग्रहा गृह्यन्ते सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञात्ये द्वादंश गृह्यन्ते द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरस्य प्रज्ञांत्ये सह प्रंथमो गृंह्येते सहोत्तमो तस्माद्द्रौद्वांवृतू उंभ्यतोंमुखमृतुपात्रम्भंवति कः॥९॥

हि तद्वेद यतं ऋतूनाम्मुखंमृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आह् षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणात्यृतुभिरितिं चतुश्चतुंष्पद एव पश्न्प्रीणाति द्विः पुनंर्ऋतुनांह द्विपदं एव प्रीणात्यृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आहुर्तुभिरितिं चतुस्तस्माचतुंष्पादः पृशवं ऋतूनुपं जीवन्ति द्विः॥१०॥

पुनंर्ऋतुनांह् तस्माँद्विपादश्चतुंष्पदः पृशूनुपं जीवन्त्यृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आहुर्तुभिरितिं चतुर्द्धिः पुनंर्ऋतुनांहाक्रमणमेव तत्सेतुं यजंमानः कुरुते सुवर्गस्यं लोकस्य सम्ध्ये नान्योन्यमनु प्र पंद्येत् यदन्यों ऽन्यमंनु प्रपद्येत्त्तुर्ऋतुमनु प्र पंद्येतर्तवो मोहुंकाः स्युः॥११॥

प्रसिद्धमेवाध्वर्युर्दिख्यिणेन् प्र पंद्यते प्रसिद्धम्प्रतिप्रस्थातोत्तरेण् तस्मादादित्यः षण्मासो दिख्यिणेनैति षडुत्तरेणोपयामगृहीतो-ऽसि स्रसर्पौऽस्यश्हस्पत्याय त्वेत्याहास्ति त्रयोद्शो मास् इत्यांहुस्तमेव तत्प्रीणाति॥१२॥

को जीवन्ति द्विः स्युश्चतुंस्त्रि श्रच॥३॥॥

-[३]

सुवर्गाय वा एते लोकायं गृह्यन्ते यदंतुग्रहा ज्योतिरिन्द्राग्नी यदैंन्द्राग्नमृतुपात्रेणं गृह्णाति ज्योतिरेवास्मां उपरिष्टाद्वधाति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या ओजोभृतौ वा एतौ देवानां यदिंन्द्राग्नी यदैंन्द्राग्नो गृह्यत ओर्ज एवावं रुन्द्धे वैश्वदेव ध शुंक्रपात्रेणं गृह्णाति वैश्वदेव्यों वै प्रजा असावादित्यः शुक्रो यद्वैश्वदेव १ शुंऋपात्रेणं गृह्णाति तस्मांदसावांदित्यः॥१३॥

सर्वाः प्रजाः प्रत्यङ्कःदेति तस्माथ्सर्वे एव मेन्यते माम्प्रत्युदंगादितिं वैश्वदेवं शुंऋपात्रेणं गृह्णाति वैश्वदेव्यों वै प्रजास्तेजंः शुक्रो यद्वैश्वदेव १ शुंक्रपात्रेणं गृह्णातिं प्रजास्वेव

तेजों दधाति॥१४॥

इन्द्रों मुरुद्धिः सांविद्येन माध्यंदिने सर्वने वृत्रमंहन्यन्माध्यंदि सर्वने मरुत्वतीयां गृह्यन्ते वार्त्रघ्ना एव ते यर्जमानस्य गृह्यन्ते तस्यं वृत्रं ज्ञघ्नुषं ऋतवोऽमुह्यन्थ्स ऋतुपात्रेणं मरुत्वतीयांनगृह्णात्ततो वै स ऋतून्प्राजांनाद्यदंतुपात्रेणं मरुत्वतीयां गृह्यन्तं ऋतूनाम्प्रज्ञांत्ये वज्रं वा एतं यजंमानो भ्रातृंव्याय प्र हंरति यन्मेरुत्वतीया उदेव प्रंथमेनं॥१५॥

यच्छति प्र हंरति द्वितीयेंन स्तृणुते तृतीयेनायुंधं वा एतद्यजमानः सङ्स्कुरुते यन्मंरुत्वतीया धनुरेव प्रथमो ज्या द्वितीय इषुंस्तृतीयः प्रत्येव प्रथमेनं धत्ते वि सृजति द्वितीयेन विध्यंति तृतीयेनेन्द्रों वृत्र हत्वा परौं परावतंमगच्छदपाराधमिति मन्यंमानः स हरितोऽभवत्स एतान्मंरुत्वतीयांनात्मस्परंणानपश्यत्तानंगृह्णीत॥१६॥

प्राणमेव प्रथमेनांस्पृणुतापानं द्वितीयेनात्मानं तृतीयेनात्मस्पर्वा एते यजंमानस्य गृह्यन्ते यन्मंरुत्वतीयाः प्राणमेव प्रथमेनं स्पृणुतेऽपानं द्वितीयेनात्मानं तृतीयेनेन्द्रो वृत्रमंहन्तं देवा अंब्रुवन्महान् वा अयमंभूद्यो वृत्रमवंधीदिति तन्मंहेन्द्रस्यं महेन्द्रत्वः स पृतम्माहेन्द्रमुंद्धारमुदंहरत वृत्रः हत्वान्यासुं देवतास्वधि यन्माहेन्द्रो गृह्यतं उद्धारमेव तं यजंमान उद्धंरते- ऽन्यासुं प्रजास्वधि शृक्रपात्रेणं गृह्णाति यजमानदेवत्यों वै माहेन्द्रस्तेजः शुक्रो यन्माहेन्द्रः शृंक्रपात्रेणं गृह्णाति यजंमान एव तेजो दथाति॥१७॥

अदितिः पुत्रकामा साध्येभ्यो देवेभ्यौ ब्रह्मौदुनमंपचृत्तस्यां

उच्छेषंणमददुस्तत्प्राश्चात्सा रेतों ऽधत्त तस्यै चत्वारं आदित्या अंजायन्त सा द्वितीयंमपचत्सामंन्यतोच्छेषंणान्म इमें ऽज्ञत् यदग्रें प्राशिष्यामीतो मे वसीया १ सो जनिष्यन्त इति साग्रे प्राश्चात्सा रेतों ऽधत्त तस्यै व्यृद्धमाण्डमंजायत् सादित्येभ्यं एव॥१८॥

तृतीयंमपच्द्रोगांय म इदङ् श्रान्तम्स्त्वित् तैं-ऽब्रुवन्वरं वृणामहै योऽतो जायांता अस्माक्ष् स एकोऽसद्यौऽस्य प्रजायामध्यांता अस्माक्म्भोगांय भवादिति ततो विवंस्वानादित्योऽजायत् तस्य वा इयम्प्रजा यन्मंनुष्यौस्तास्वेकं एवर्द्धो यो यजंते स देवानाम्भोगांय भवति देवा वै यज्ञात्॥१९॥

रुद्रम्नतरायन्थ्स आदित्यान्नवाक्रमत् ते द्विदेवत्यांन्प्रापंचन्त् तान्न प्रति प्रायंच्छुन्तस्मादिष् वध्यम्प्रपंन्नं न प्रति प्र यंच्छन्ति तस्माद्विदेवत्येभ्य आदित्यो निर्गृह्यते यदुच्छेषंणादजायन्त् तस्मादुच्छेषंणाद्गृह्यते तिसृभिर्ऋग्भिर्गृह्णाति माता पिता पुत्रस्तदेव तन्मिथुनमुल्बं गर्भो ज्रायु तदेव तत्॥२०॥ मिथुनम्प्शवो वा एते यदांदित्य ऊर्ग्दिधं द्ध्रा मध्यतः श्रीणात्यूर्जमेव पंशूनाम्मध्यतो दंधाति श्वतात्ङ्क्षींन मध्यत्वाय् तस्मादामा पक्कं दुहे पृशवो वा एते यदांदित्यः पंरिश्रित्यं गृह्णाति प्रतिरुध्येवास्मे पृशून्गृह्णाति पृशवो वा एते यदांदित्य एष रुद्रो यद्ग्निः पंरिश्रित्यं गृह्णाति रुद्रादेव पश्नन्तर्दधाति॥२१॥

पृष वै विवंस्वानादित्यो यदुंपाश्शुसवंनः स एतम्व सोमपीथम्परि शय आ तृंतीयसवनाद्विवंस्व आदित्यैष ते सोमपीथ इत्यांह विवंस्वन्तमेवादित्यः सोमपीथेन समर्धयित् या दिव्या वृष्टिस्तयां त्वा श्रीणामीति वृष्टिंकामस्य श्रीणीयाद्वृष्टिंमेवावं रुन्द्वे यदिं ताजक्प्रस्कन्देद्वर्षुंकः पूर्जन्यः स्याद्यदिं चिरमवंर्षुको न सादयत्यसंन्राद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वषंद्वरोति यदंनुवषद्व्याद्रुद्रम्प्रजा अन्ववंसृजेन्न हुत्वान्वींख्येत् यदन्वीख्येत् चख्युंरस्य प्रमायुंकः स्यात्तरमान्नान्वीक्ष्यः॥२२॥

एव युज्ञाञ्चरायु तदेव तदन्तर्दथाति न सप्तिविर्श्यतिश्च॥६॥॥———[६]

अन्तर्याम्पात्रेणं सावित्रमांग्रयणाद्गृह्णाति प्रजापंतिर्वा एष यदांग्रयणः प्रजानां प्रजनंनाय न सांदयत्यसंन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वर्षद्वरोति यदेनुवषद्वर्षाद्रुद्रम्प्रजा अन्ववंसृजेदेष वै गांयत्रो देवानां यथ्संवितेष गांयत्रियै लोके गृह्यते यदांग्रयणो यदेन्तर्यामपात्रेणं सावित्रमांग्रयणाद्गृह्णाति स्वादेवेनं योनेर्निर्गृह्णाति विश्वं॥२३॥ देवास्तृतीय सर्वनं नोदंयच्छन्ते संवितारंम्प्रातः सवनभाग स्

सन्तं तृतीयसवनम्भि पर्यणयन्ततो वै ते तृतीय<u>ः</u> सर्वनमुदंयच्छुन्यत्तृतीयसवने सांवित्रो गृह्यते तृतीयंस्य सर्वनस्योद्यंत्ये सवितृपात्रेणं वैश्वदेवं कुलशाँदृह्णाति वैश्वदेव्यों वै प्रजा वैश्वदेवः कुलशंः सविता प्रस्वानांमीशे यथ्सवितृपात्रेणं वैश्वदेवं कुलशाँदृह्णातिं सवितृप्रंसूत प्वास्मैं प्रजाः प्र॥२४॥

जन्यति सोमे सोमंमि गृह्णाति रेतं एव तद्दंधाति सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान इत्यांह सोमे हि सोमंमिभगृह्णाति प्रतिष्ठित्या एतस्मिन्वा अपि ग्रहें मनुष्येंभ्यो देवेभ्यः पितृभ्यः क्रियते सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान इत्यांह मनुष्येंभ्य एवैतेनं करोति बृहदित्यांह देवेभ्यं एवैतेनं करोति नम् इत्यांह पितृभ्यं एवैतेनं करोति नम् इत्यांह पितृभ्यं एवैतेनं करोत्येतावंतीवें देवतास्ताभ्यं एवैन्थं

सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वभयस्त्वा देवेभ्य इत्याह वैश्वदेवो ह्येषः॥२५॥

विश्वे प्र पितृभ्यं पुवैतेनं करोत्येकान्नविर्श्यातिश्चं॥७॥॥———[७]

प्राणो वा एष यदुंपा १ शुर्यदुंपा १ शुपात्रेणं प्रथमश्चौत्तमश्च ग्रहौं गृह्येते प्राणमेवानं प्रयन्ति प्राणमनूद्यंन्ति प्रजापंतिर्वा एष यदौग्रयणः प्राण उपा १ शुः पत्नीः प्रजाः प्र जनयन्ति यदुंपा १ शुपात्रेणं पात्नीवृतमा ग्रयणाद्गृह्णाति प्रजानां प्रजननाय तस्मौत्राणम्यजा अनु प्र जांयन्ते देवा वा इतइंतः पत्नीः सुवर्गम्॥ २६॥

लोकमंजिगा रसन्ते सुंवर्गं लोकं न प्राजानन्त एतम्पाकीवृतमंपश्यन्तमंगृह्णत् ततो वे ते सुंवर्गं लोकम्प्राजानन् यत्पाकीवृतो गृह्यते सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञात्यै स सोमो नातिष्ठत स्त्रीभ्यो गृह्यमाण् स्तं घृतं वर्ज्ञं कृत्वाघ्नन्तं निरिन्द्रियम्भूतमंगृह्णन्तस्माध्स्त्रयो निरिन्द्रिया अदांयादीरिपं पापात्पुर्स उपंस्तितरम्॥२७॥

वदन्ति यद्धृतेनं पात्नीवतः श्रीणाति वज्रेणैवैनं वशे कृत्वा गृह्णात्युपयामगृहीतोऽसीत्यांहेयं वा उपयामस्तस्मांदिमाम्प्रजा

सींद॥३०॥

अनु प्र जांयन्ते बृह्स्पतिंसुतस्य त् इत्यांह् ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मंणैवास्मैं प्रजाः प्र जनयतीन्दो इत्यांह् रेतो वा इन्दू रेतं एव तद्दंधातीन्द्रियाव इतिं॥२८॥

आह् प्रजा वा इंन्द्रियम्प्रजा एवास्मै प्र जंनयत्यग्ना(३) इत्यांहाग्निर्वे रेतोधाः पत्नींव इत्यांह मिथुन्त्वायं स्जूर्देवेन् त्वष्ट्रा सोमंम्पिबेत्यांह त्वष्टा वै पंशूनाम्मिथुनानारं रूपकृद्रूपमेव पृशुषुं दधाति देवा वै त्वष्टांरमजिघारस्म्थ्स पत्नीः प्रापंद्यत् तं न प्रति प्रायंच्छुन्तस्मादिपं॥२९॥

वध्यम्प्रपंत्रं न प्रति प्र यंच्छन्ति तस्मौत्पात्नीवते त्वष्ट्रेऽपिं गृह्यते न सादयत्यसंत्राद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वषंद्वरोति यदंनुवषद्भूर्याद्रुद्रम्प्रजा अन्ववंसृजेद्यन्नानुंवषद्भूर्यादशौन्तम्ग्रीथ्सो वषंद्वरोति न रुद्रम्प्रजा अन्ववसृजितं शान्तम्ग्रीथ्सोमंम्भख्ययत

नेष्टः पत्नीमुदान्येत्यांहाग्नीदेव नेष्टंरि रेतो दर्धाति नेष्टा पत्नियामुद्गात्रा सं ख्यांपयित प्रजापंतिर्वा एष यदुंद्गाता प्रजानां प्रजननायाप उप प्र वंर्तयित रेतं एव तथ्सिश्चत्यूरुणोप प्र वंर्तयत्यूरुणा हि रेतंः सिच्यते नम्रंकृत्योरुमुप् प्र वंर्तयति यदा हि नुग्न ऊरुर्भवृत्यर्थं मिथुनी भवतोऽथ रेतः सिच्यतेऽथं प्रजाः प्र जायन्ते॥३१॥

पर्नीः सुवुर्गमुपंस्तितरमिन्द्रियाव इत्यपिं सीद मिथुन्यष्टौ चं॥८॥॥———[८]

इन्द्रों वृत्रमंह्न्तस्यं शीर्षकपालमृदौं ज्ञत्स द्रोणकलृशों-ऽभवत्तस्माथ्सोमः समंस्रवत्स हारियोज्ञनों ऽभवृत्तं व्यंचिकिथ्सञ्ज्ञहवानी(३) मा हौषा(३) मिति सों-ऽमन्यत् यद्धोष्याम्याम हौष्यामि यत्त होष्यामि यज्ञवेश्यसं कंरिष्यामीति तमंधियत् होतु सों-ऽग्निरंब्रवीन्न मय्याम स्हौंष्यसीति तं धानाभिरश्रीणात्॥ ३२॥

तः शृतम्भूतमंजुहोद्यद्धानाभिरहारियोजनः श्रीणातिं शृतत्वायं शृतमेवनंम्भूतं जुंहोति बृह्वीभिः श्रीणात्येतावंतीरेवास्यामुष्मिल्लाँके कोमृदुष्यं भवन्त्यथो खल्वांहुरेता वा इन्द्रंस्य पृश्लंयः कामृदुष्य यद्धारियोजनीरिति तस्माद्धह्वीभिः श्रीणीयाद्यसामे वा इन्द्रंस्य हरीं सोम्पानौ तयोः परि्धयं आधानं यदप्रंहृत्य परि्धीञ्जंहुयादन्तरांधानाभ्याम्॥३३॥

घासम्प्र यंच्छेत्प्रहृत्यं परिधीञ्जंहोति निराधानाभ्यामेव घासम्प्र यंच्छत्युन्नेता जुंहोति यातयांमेव ह्यंतर्ह्यंध्वर्युः स्वगार्कृतो यदेध्वर्युर्जुहुयाद्यथा विमृक्तम्पुनर्युनिक्तं ताहग्व तच्छीर्षन्नंधिनिधायं जुहोति शीर्षतो हि स समभविद्विक्रम्यं जुहोति विक्रम्य हीन्द्रों वृत्रमहुन्थ्समृद्धौ पृशवो वै हांरियोजनीर्यथ्संम्भिन्द्यादल्पाः॥३४॥

एनम्प्शवो भुञ्जन्त उपं तिष्ठेर्न्यन्न संम्भिन्द्याद्वहवं एनम्पृशवोऽभुंञ्जन्त उपं तिष्ठेर्न्मनंसा सम्बाधत उभयं करोति बहवं एवैनंम्पृशवों भुञ्जन्त उपं तिष्ठन्त उन्नेतर्युपह्विमंच्छन्ते य एव तत्रं सोमपीथस्तमेवावं रुन्धत उत्तरवेद्यां नि वंपति पृशवो वा उत्तरवेदिः पृशवों हारियोजनीः पृशुष्वेव पृशून्प्रतिं ष्ठापयन्ति॥३५॥

पिता॥३६॥

पुत्रं ख्यित उपधावंति ताहगेव तद्यत्क्लशं उपदस्येदाग्रयणादृह्णियाद्यथां पुत्रः पितरं ख्यित उपधावंति ताहगेव तदात्मा वा एष युज्ञस्य यदांग्रयणो यद्गहों वा कुलशों वोपदस्येदाग्रयणादृह्णीयादात्मनं एवाधि युज्ञं निष्कंरोत्यविज्ञातो वा एष गृंह्यते यदांग्रयणः स्थाल्या गृह्णाति वाय्य्येन जुहोति तस्मांत्॥३७॥

गर्भेणाविज्ञातेन ब्रह्महावंभृथमवं यन्ति परौ स्थालीरस्यन्त्युद्ध हरन्ति तस्माध्य्रियं जाताम्परौस्यन्त्यु- त्पुमा रेस १ हरन्ति यत्पुरोरुचमाह् यथा वस्यंस आहरंति ताहगेव तद्यद्वहं गृह्णाति यथा वस्यंस आहत्य प्राहं ताहगेव तद्यक्ष्मादयंति यथा वस्यंस उपनिधायापुक्रामंति ताहगेव तद्यद्वै यज्ञस्य साम्रा यजुंषा क्रियते शिथिलं तद्यहचा तद्दृढम्पुरस्तांदुपयामा यजुंषा गृह्यन्त उपरिष्टादुपयामा ऋचा यज्ञस्य धृत्यै॥३८॥ यथा पिता तस्मांदप्कामंति ताहगेव तद्यदृष्टादंश च॥10॥॥———[१०]

प्रान्यानि पात्रांणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि

प्रयुज्यन्तेऽमुमेव तैर्लोकम्भि जंयति परांङिव ह्यंसौ लोको

यानि पुनः प्रयुज्यन्तं इममेव तैर्लोकम्भि जंयति पुनःपुनिरव् ह्यंयं लोकः प्रान्यानि पात्रांणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषंधयः परां भवन्ति यानि पुनः॥३९॥

प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषंधयः पुन्रा भंवन्ति प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वारण्याः प्रावोऽरंण्यमपं यन्ति यानि पुनः प्रयुज्यन्ते तान्यनुं ग्राम्याः प्रावो ग्रामंमुपावयन्ति यो वै ग्रहांणां निदानं वेदं निदानंवान्भवत्याज्यमित्युक्थं तद्वै ग्रहांणां निदानं यदुंपा १ श श श संति तत्॥४०॥

उपा १ श्वन्तर्या मयोर्यदु चैस्ति दितंरेषां ग्रहाणा मेतद्वे ग्रहाणां निदानं य एवं वेदं निदानं वान्भवित यो वै ग्रहाणाम्मिथुनं वेद प्र प्रजयां पृश्विभिर्मिथु नैर्जायते स्थालीभिर्न्ये ग्रहां गृह्यन्ते वाय्व्येर्न्य एतद्वे ग्रहांणाम्मिथुनं य एवं वेद प्र प्रजयां पृश्विभिर्मिथु नैर्जायत् इन्द्रस्त्वष्टुः सोमंमभीषहां पिबृत्स विष्व इं॥४१॥

व्यांच्छ्त्स आत्मन्नारमंणं नाविंन्दत्स एतानंनुसवनम्पुंरोडाशां

स आत्मन्नारमंणमकुरुत् तस्मांदनुसवनम्पुंरोडाशा निरुंप्यन्ते तस्मांदनुसवनम्पुंरोडाशांनाम्प्राश्णीयादात्मन्नेवारमंणं कुरुते नैन् सोमोऽति पवते ब्रह्मवादिनो वदन्ति नर्चा न यजुंषा पङ्किरांप्यतेऽथ् किं यज्ञस्यं पाङ्कत्वमिति धानाः कंरम्भः परिवापः पुरोडाशंः पयस्यां तेनं पङ्किरांप्यते तद्यज्ञस्यं पाङ्कत्वम्॥४२॥

भ्वन्ति यानि पुनः श॰संति तद्विष्वङ्किञ्चतुर्दश च॥11॥॥————[१९]

सुवर्गाय यहाँख्यिणानि सिमष्टयुज्र्रथ्यंवभृथयुज्र्रिष् स्फोर्न प्रजापंतिरेकाद्शिनीमिन्द्रः पित्रिया प्रन्ति देवा वा इंन्द्रियं देवा वा अदाँभ्ये देवा वे प्रवाहुंक्य्रजापंतिर्देवेभ्यः स रिरिचानष्यों इश्वेकांदश॥11॥ सुवर्गायं यजित प्रजाः सौम्येनं गृह्णीयात्प्रत्यश्चंङ्गृह्णीयात्प्रजां प्रशूत्रिचंत्वारिर्श्शत्॥43॥ सुवर्गाय वर्ष्रस्य रूपर समृंख्ये॥॥———[१२]